

[Hans Hansen (Rørby).]

allerede har vist sig, at vi staar svagt. Jeg havde Lejlighed til allerede ved første Behandling af Valutaloven her i Folketinget for 4 Aar siden at gøre opmærksom paa den Fare, der laa i, at vi centraliserede vor Handel under Statens Styre, saaledes at Udlandet kunde stille sine Krav til selve Staten. Det er jo allerede sket for Schweiz, for Kubas og for Norges Vedkommende. Der er med andre Ord sket dette egentlig tragiske, at Ministrene er kommet til at optræde som en Slags Handelsagenter for fremmede Lande; selve Systemet gør det nødvendigt, at vi prøver paa, om vi kan opfylde de Forpligtelser, som Udlandet stiller Krav om. Jeg gør opmærksom paa, at jeg, som sagt, allerede ved Behandlingen af den første Valutalov, i 1931, pegede paa den Fare, at i det Øjeblik vi indretter et saadant Instrument, henleder vi Udlandets Opmærksomhed paa, at det kan stille sine Krav til os, og derfor bliver det os selv, som ved Valutaloven bliver den svage Part over for Udlandet.

Jeg er enig i den Betragtning, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, at den Tale, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen holdt i Gaar, var en god Tale. Det glæder mig, at Venstre nu ved sin Ordfører netop tager den Stilling, som ogsaa jeg mener, det skulde have taget for flere Aar siden. Hvad den Sejr angaar, som Regeringspartierne fik, da fik Det radikale Venstre den for sit Vedkommende vel nok derigennem, at Storindustriens Folk i Byerne støttede det — det var vel Forklaringen paa den Tale, vi hørte fra det ærede Medlem Hr. Rager i Gaar, og som ikke havde noget med den Frihandels teori at gøre, der findes paa Det radikale Venstres Program. Men Valgets Konsekvens maa være den, at Regeringen har Ansvaret for, hvad der sker, og jeg vil tro, at hvis Regeringen fik det fulde Ansvar; hvis Venstre og Konservative i Landstinget vilde give aaben Bane for Regeringspartiernes Forslag i Henseende til Statsregulering og Beskyttelsespolitik — for det er jo, kan man godt sige, en Guds Lykke for dem, at de har Landstinget —, hvis Regeringspartierne fik det fulde Ansvar for denne fordærlige Lovgivning, saa er det muligt, at Befolkningen kan faa at se, hvilke Ulykker vi føres ind i ved denne Beskyttelsespolitik. At det ærede Medlem Hr. Rager slaar Følge, kan jo ikke forbavse nogen; det har vi nu været klar over længe. Men naar det ærede Medlem direkte henvender sig til mig og siger, at han her aldrig har faaet

Svar paa Spørgsmaal, han har stillet til mig, saa maa jeg sige, at jeg er ikke rigtig klar over, hvad det ærede Medlem mener. Derimod har jeg nok nogle Gange, naar vi har diskuteret Toldforanstaltninger, hvor Det radikale Venstre var i Strid med sit eget Program, lagt Mærke til, at naar det ærede Medlem Hr. Rager kom her op paa Talerstolen og talte, før jeg skulde have Ordet, saa var der en Konflikt i hans egen Samvittighed. Han begyndte nemlig at angribe mig, inden jeg kom op paa Talerstolen, og det var det samme, han gjorde igen i Gaar.

Det ærede Medlem Hr. Rager siger, at vor Betalingsbalance i 1920 blev forringet med de 2 Milliarder Kroner, som Statistisk Tabelværk oplyser os om, og stiller dér nogle Spørgsmaal, som han forlanger jeg skal besvare. Det skal jeg meget gerne. Men først maa jeg sige, at det ærede Medlem her anbringer sig paa samme Linie som Direktør Chr. H. Olesen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Disse har begge Ord til andet fremført den samme Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Rager fremførte i Gaar. Men af den Grund bliver den ikke mere rigtig. Jeg nævner det ogsaa kun for en Fuldstændigheds Skuld, for at lade dem komme sammen, som hører sammen, nemlig det ærede Medlem Hr. Rager, som her er paa Linie med Direktør Olesen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Jeg vil nu sige i al Almindelighed, at naar man opstiller et Regnskab, det være sig et offentligt eller et privat, saa bør det være korrekt, og man maa opstille ikke alene Status; men ogsaa Aktiver og Passiver — der er jo mange Mennesker i dette Land, der er kommet galt af Sted med det, der er mange, der er kommet ind i visse offentlige Bygninger med tykke Jernstænger for Vinduerne, fordi de ikke har opført et korrekt Regnskab. Og naar det ærede Medlem Hr. Rager nu kommer med sin Opstilling angaaende Betalingsbalancen, saa glemmer han ganske at medtage Passiver og Aktiver i denne Opstilling, og Varebeholdninger og Inventar tager han heller ikke Hensyn til. Al den Snak om Handelsbalancen har jo intet som helst med Virkeligheden at gøre. Forholdet var dette, at vi i Krigsaarene, dels frivilligt, dels nødtvungent, havde forceret vor Eksport ikke alene af Eksportvarer og Eksportartikler, men i høj Grad af Produktionsmidler. Man havde overflyttet Produktionsmidler til kontante Penge. Det ærede Medlem siger, at han kender det hele til Bunds. Men saa maa han ogsaa vide, at for Landbrugets Vedkommende f. Eks.